

Alternatief voorstel deliberatiepakket

Ter voorlegging aan de leden van de Stura AV.

Redacteur	Overkoepelende Onderwijsraad Faculteit Wetenschappen (OOR)
Probleemstelling	De nieuwe nota omtrent het deliberatiepakket met terugkoppeling van de technische werkgroep omvat enkele hiaten en lijkt de initiële probleemstelling soms uit het oog te verliezen.
Voorstel oplossing	Met in het achterhoofd de initiële doelstellingen van een deliberatiepakket doen we vanuit OOR een alternatief voorstel dat volgens ons simpeler is, de doelstellingen behaalt en geen randgevallen over het hoofd ziet.
Contact	onderwijs@scientica.be

Situering

Naar aanleiding van de discussies gevoerd op de technische werkgroep, werd vanuit Stura een nieuwe nota rond het deliberatiepakket uitgewerkt. Deze nota werd in detail besproken op het OOR-overleg van 20 november 2019. Hier kwamen echter een aantal discrepanties bovendrijven, zowel in de nota als in de achterliggende ideeën, die de initiële gedachtegang achter het invoeren van een deliberatiepakket uit het oog leken te verliezen.

Probleemstelling

Voor elke student wordt er momenteel 10% van de opgenomen studiepunten voorzien als tolerantiekrediet. Helaas tekent zich een trend af waarbij studenten **tolerantiekrediet opsparen**. Ze doen dit om eventuele moeilijke vakken in latere fases van de bachelor te tolereren, maar lopen zo alsnog **studievertraging op**, die mogelijk vermeden kon worden door tolerantiepunten in te zetten voor tekorten bij eerste fase OPO's. Dat het beleid hierop wil inzetten, kan, indien gebaseerd op data, vanuit OOR op bijval rekenen.

Echter lijken ons de oplossingen die momenteel door de technische werkgroep naar voren geschoven worden in sommige gevallen in tegenstrijd met de initiële probleemstelling.

Bespreking onderwerp

Voor we overgaan naar het voorstel tot oplossing, halen we enkele gevallen aan die duidelijk kaderen waar er zich nog problemen bevinden. Zodat we het grote plaatje niet uit het oog verliezen, toetsen we elk voorstel af tegen de initiële doelstellingen: het onnodig opsparen van tolerantiekrediet tegengaan en de studievoortgang bevorderen.

1. Een van de voorstellen met de meest prominente neveneffecten is de 'alles of niets'-regel (enkel deliberatie bij mogelijkheid tot afronden van de eerste fase) die men bij deliberatie zou hanteren. Een groot deel van de nota gaat over het vermijden

van allerlei randgevallen die deze regel als gevolg heeft. Een heleboel randgevallen worden echter niet beschouwd en de regel brengt een complexiteit met zich mee die zeker bij nieuwe studenten voor veel verwarring zal zorgen. Het bewijs hiervan toont zich in de ingewikkelde situatieschets uit de nota. Ook wordt het idee achter de deliberatie, namelijk het vroeger aanzetten tot tolereren binnen de opleiding, volledig uit het oog verloren wanneer men door de complexiteit van deze regel de kansen tot tolereren/delibereren beperkt.

Om een concreet voorbeeld te geven maken we gebruik van het voorbeeld uit de nota waarbij een student met een 3 en een 9 niet gedelibereerd wordt. Hierdoor moet de student noodgedwongen **niet één, maar twee vakken** meenemen. Dit lijkt ons zeker geen uitzonderlijk zeldzame situatie, die voor veel studenten grote gevolgen kan hebben op hun algemene studievoortgang. Als we hier de 'hoogste cijfer over de jaren'-regel aan toevoegen, kan dit gevallen creëren waarbij diezelfde student beide vakken meeneemt, maar niet aangemoedigd wordt om zich nog in te zetten voor het OPO waarvoor de student al een 9 behaald heeft. Het OPO zal namelijk automatisch gedelibereerd worden indien hij of zij het vak met een 3 opgetrokken krijgt tot een 8 of meer. Dit komt in essentie neer op het nodeloos meesleuren van dit ene vak waarvoor de student al een 9 behaalde in zijn eerste fase, met het verlies van nog meer leerkrediet tot gevolg. Daarnaast zou de student net de incentive kunnen meekrijgen om vooral te focussen op beide eerste fase OPO's waardoor er misschien andere vakken uit de verdere fases ook in het gedrang komen. Er wordt dan **studietijd geïnvesteerd in niet één, maar twee extra vakken**.

2. Het idee van buispunten is volgens ons niet aanvaardbaar. Het is onlogisch dat er andere voorwaarden aan deliberatiepunten zouden hangen, terwijl het idee achter deliberatiepunten "exclusieve tolerantiepunten voor de eerste fase OPO's" (of een variant hierop) was. Het verstrengen van die voorwaarden leidt er daarnaast toe dat er nog minder opportuniteit tot tolereren/delibereren wordt gecreëerd, wat regelrecht ingaat tegen de initiële doelstelling om studenten vroeger tot tolerantie over te laten gaan. Concreet zou **twee achten delibereren** in het systeem van buispunten **niet gaan**, terwijl dat in het huidige systeem wel tolereerbaar is.
3. Een andere maatregel, in de wandelgangen ook wel de "verdoken anti-trisregel" genoemd, is de zogenaamde mijlpaal. Deze mijlpaal heeft als gevolg dat enkel eerste fase OPO's geen 5de en 6de examenkans meer zullen krijgen, terwijl het 'trissen' van deze vakken juist het minste invloed heeft op problemen bij de overgang van de bachelor naar de master. Dit brengt op zijn beurt de studievoortgang wederom in het gedrang wanneer iemand **na twee jaar voor één vak zijn studies moet opgeven**, bijvoorbeeld een fysicus die moet stoppen omwille van het vak Wijsbegeerte. Dit kan gaan om een student met meer dan 90% CSE, welteverstaan. Vanuit OOR vinden we deze aanpak gevaarlijk en lijkt het ons in niemands belang dit in te voeren.
4. Bijna alle voorstellen van de technische werkgroep die in de nota aangekaart worden, vragen zowel bijkomende administratieve belasting als grondige aanpassingen aan de reglementering van de KU Leuven. Een deliberatiepakket voegt een extra

component toe aan het al ingewikkelde systeem van studievoortgangsmaatregelen, de 'hoogste cijfer over de jaren'-regel vraagt bijkomende boekhouding, de opt-out bij deliberaties vraagt om extra deadlines en de mijlpaal zorgt voor vele en verregaande curriculumwijzigingen in toch wel een groot aantal opleidingen. Deze curriculumwijzigingen komen ook niet altijd de opleidingen ten goede, want de mijlpaal zal in sommige gevallen ten koste van keuzemogelijkheden ingevoerd worden. De complexiteit van al deze voorstellen brengt de algemene **praktische haalbaarheid in het gedrang**. Hierdoor opteren we vanuit OOR eerder voor een simpeler systeem, voornamelijk met de al bestaande middelen, dat grotendeels dezelfde en zeker de belangrijkste doelstellingen bereikt.

Voorstel tot oplossing

Het basisprincipe van ons voorstel wordt samengevat in volgende zinnen:

Een bachelor student krijgt 10% tolerantiekrediet waarvan 1/3de van de punten uitsluitend voor de eerste bachelorfase OPO's zijn voorgehouden. Verder blijven de regels van het huidige tolerantiesysteem van kracht.

Wanneer een student start aan een bachelor van een totaal van 180 studiepunten, geeft de volgende zin alle mogelijkheden voor het gebruik van zijn/haar tolerantiekrediet weer:

Een student krijgt 18 punten tolerantiekrediet waarvan maximaal 12 studiepunten voor de eerste bachelorfase OPO's gebruikt kunnen worden en maximaal 12 studiepunten voor de rest van de bachelor.

Dit voorstel **vermijdt** het echte probleem van het **opsparen van tolerantiepunten** en biedt volgens ons dan ook een **simpele oplossing** voor dit pijnpunt. Door het voorbehouden van 1/3de van de studiepunten tolerantiekrediet voor eerste fase OPO's ontnemen je de mogelijkheid tot opsparen en moedig je studenten aan om die te gebruiken, want bij niet-gebruik "zijn ze toch weg".

Daarnaast is het door ons voorgestelde systeem samen te vatten in twee regels. Dit in tegenstelling tot de voorgestelde systemen in de nota waarbij een uitgebreid pakket van regels specifiek voor ABA-starters wordt uitgewerkt, dat mogelijk erg verwarrend en onduidelijk kan zijn voor deze nieuwe studenten. Een rondvraag naar hoeveel studenten gemiddeld de huidige regelgeving rond toleranties kennen en correct weten toe te passen, die aantoonde dat er nog heel wat misconcepties bestaan, versterkt ons vermoeden alleen maar.

Een derde argument voor bovenstaand voorstel is het behouden van de beslissingsvrijheid van de student. Het blijft zijn/haar eigen keuze voor welk(e) vak(ken) hij/zij deze credits wil inzetten, zonder het opsparen van de tolerantiepunten als neveneffect.

Wel is de formele markering van de OPO's uit de eerste fase van ieders studietraject voor ons voorstel noodzakelijk, maar aangezien dit al in eerdere voorstellen de kop opstak, lijkt dit geen onmogelijke administratieve belasting.

Conclusie

Tot slot willen we zeker niet claimen dat dit *de* ultieme oplossing is. Er zijn waarschijnlijk nog verbeteringen aan te brengen die we in het korte tijdsbestek van de uitwerking van deze nota over het hoofd hebben gezien. Ook hebben wij natuurlijk geen toegang tot volledig cijfermateriaal omtrent deze problematiek en is er meer onderzoek nodig om op bewijs gebaseerde beslissingen te maken. Dat gezegd zijnde, hebben we ons natuurlijk zoveel mogelijk gebaseerd op beschikbaar cijfermateriaal en af en toe een berekende gok gemaakt, afgetoetst bij een groep ervaren studentenvertegenwoordigers. Toch zouden we via deze weg graag andere FO's/Stura-leden/andere geïnteresseerden willen uitnodigen om samen met ons verder na te denken over dit voorstel, aangezien de gedragenheid van een voorstel cruciaal is om onze stem als student ook daadwerkelijk te laten klinken. Aarzel dus zeker niet om ons te contacteren via onderwijs@scientica.be, zodat we de nodige aanpassingen kunnen doorvoeren indien nodig.